

Prikje bij vrijdag 2 februari

Een kind in je armen nemen

Jaren na Jezus' dood schrijven
Marcus, Matteus, Lucas en Johannes
hun *euangelion* of *goede boodschap*.
Ze vertellen ieder op hun eigen manier
wie die Jezus van Nazaret was.

Bij de jaarwisseling horen we
verhalen over de geboorte van het Jezuskind
– herders zijn er vlakbij –,
het bezoek van drie sterrenkundigen uit het Oosten,
en *de opdracht in de tempel*.
Telkens deint het *licht* verder uit.

Maria en Jozef ontmoeten in de tempel
Simeon en Hanna, twee oudere mensen
die een tipje van de sluier oplichten.
Ze danken God dat ze de langverwachte Messias,
de redder, mogen zien.
Vervuld van de Geest,
neemt Simeon het kind in zijn armen.

Lucas legt hem woorden in de mond
die Jezus' leven schetsen:
“U hebt Hem gestuurd om alle volken te redden.
Hij is het licht, Hij wijst de volken de weg naar U.
Hij is de held van uw volk Israël. (...)
Veel mensen zullen door Hem nieuw leven krijgen.
Maar anderen zullen zich tegen Hem verzetten.” (BGT)

Wat Hanna zei, vertelt Lucas niet.
Simeon zegent hen. Zijn wens is nu vervuld,
hij wil in vrede sterven ...
Een kind draagt toekomst in zich.
Leven en dood ... in één verhaal.

Mia Verbanck